

KVINNO

Bulletinen

Nummer 5/86
Årgång 16

Pris 15 kronor

MAGA
KVINNOR

I
N
V
A
N
D
R
A
R
K
V
I
N
N
O
R

I våras publicerade Hjärdis Levin sin debattbok "Testiklarnas herravälde", som Ingalisa San-
gregorio grundligt behandlar på föregående si-
dor. Här skall mer refereras exempel på det
minst sagt underliga mottagande boken fick.

Bortsett från sedvanlig sensationsladdad
journalistik: "Sex – fy sjutton" – "Kvinnor bör
bli nunnor" – "Är verkligen sex så tråkigt?" –
lade de manliga skribenterna rabarber på kul-
tur- och debattsidorna (som vanligt).

Björn Nilsson publicerade i Expressen den
drapa han därförinnan högläst på debatten i
samband med bokens utgivning och Hans Nesti-
us uttalade sig med sedvanlig emfas på Afton-
bladets Sidan tre.

Björn Nilsson, Expressens kultursida den 13 maj 1986.
inleder med en summarisk skildring av den bibliska skapelsebe-
rättelsen: "Utan Adam ingen Eva, det vet vi från barndomens
bibelhistoria. Dock gäller faktiskt även motsatsen. Utan Eva ing-
en Adam i den meningen vi känner den filuren. De två förutsätter
varandra som jag och du, ljus och mörker, de utgör varandras
gränslinje och existentiella bestämning."

Skyndar sedan vidare till Simone de Beauvoir "efterkrigsfemi-
nismens grande dame." Herr Nilsson har tidigare haft vissa
svårigheter att förstå vad de Beauvoir menar med Det andra
könet (Le deuxième sexe) men efter omläsning har förvirringen
släppt och han förstår (?): "Kvinnans arketypiska konflikt upp-
står i brytpunkten mellan hennes strävan att överskrida sitt öde
som ting och objekt och männens lika svårutrotliga benägenhet
att hålla henne kvar just där. I sina maskulina bestämmings-
gylle bur."

Herr Nilsson blir sorgsen över "att de Beauvoir inte riktigt
tycks vilja loda baksidan av sitt resonemang.

Alltså insikten om mäns fångenskap i sitt – av kvinnoexisten-
sen definierade – Annorlunda, mäns ofta groteskt överkompense-
rade svaghet och atavistiskt galopperande kastrationsångest, vå-
ra fadersuppror och modersbindningar, vår rädsla för mensblod
och skräck för att tuggas till slamsor mellan vulvans hajkäftar."

Då är det dags att återropa herrarna Norén, Strindberg och
Sartre för att dokumentera herrarnas martyrskap.

Nu tar herr Nilsson itu med "vårt innevarande 80-tals blek-
siktiga nymoralism och gråsvettiga aidsångest" och Hjärdis Le-
vin "en sköldmö i tidens smak". I Testiklarnas herravälde "utre-
der hon vem som satt på vem under de senaste hundra femtio
åren, samt framför allt varför. För det andra skärskådar hon
förhållandet mellan feminister och så kallade sexliberaler – lika
med alla som engagerat sig för vidgad, eventuellt maximal sexu-
ell frihet från de Sade och framöver."

Herr Nilsson raljerar över termen "sexuellt samlag" (och det
kan väl han få göra – det är en konstig term) och fortsätter med
tilltagande irritation: "fenomen som pornografi och prostitution
är över huvud taget ingenting annat än verktyg i det medvetna
kvinnoförtryckets tjänst.

Men också sexliberalismen tjänar på det hela taget testiklarnas
herravälde. Poängen med den är nämligen att så många kvinnor
som möjligt och så lätt som möjligt skall göras tillgängliga för
sexuellt samlag, d v s repressiv penetration.

Följden av könlivets frigörelse har alltså blivit en fördjupande
fångenskap för kvinnan. 60-talet var ur den synpunkten ett enda
stort bakslag, basta. 80-talets nymoralism framstår däremot som
ett ljus i tunneln för Hjärdis Levin."

Så har vi kommit fram till den verkliga hotbilden: "Nej, fram-
tidsutsikterna för kvinnan ter sig sannerligen inte ljusa efter
tvåhundra års frihetshamp. Sannolikt gör hon klokast i att mini-
mera antalet sexuella samlag och liknande närkontakter med
testiklarnas herre. Ungefär så ser den ut, den melankoliska slut-
sats där Hjärdis omsider landar."

Kvinnlig forskare hävdar:

"SEX ÄR INGE' ROLIGT . . ."

HERRARNA PANIKSLAGNA

KNULLEN I FARA!

Och herr Nilsson ser sig nödsakad att ta till det grova artilleriet: "Hjördis Levins blickfält är och förblir rājongen mellan navel och knäveck. Blott undantagsvis gör hon mer omfattande utflykter till de hjärnkantor och hjärntrakter dit en och annan ändå velat förlägga moralens vagga.

Resultatet är inte bara en av de mest sexualkritiska böcker som sett dagen på senare år utan också en av de mest sexualfixerade. Dess perspektivlöshet är lika påfallande som dess brist på levande dialektik."

Herr Nilsson har nu eldat upp sig så att han börjar "gå varm". Han påstår att Testiklarnas herravälde handlar om 200 års kvinnokamp och han är bestört över att författarinnan "glömt bort", helt eller delvis, sådana kämpar som Nordenflycht, Lenngren, Thorild, Almquist, Fredrika Bremer, Agnes von Krusenstjerna, Elin Wägner m fl. Han tycker att de skulle fått vara med i boken istället för "Strindbergs hiskligheter" och sex-"svinet de Sade". Men den sistnämnde återupprättas:

"Hjördis Levin begår nämligen misstaget att förblanda de Sades ryktbarhet under kioskdishen med hans yttersta manifesta idéhistoriska betydelse som ju har mycket lite med verkliga eller uppdyktade piskorgier att skaffa. Det är markisens naturalistiska besatthet, hans genom fängelseären brant svartnande misantropi som gjort honom till ett av modernismens stora emblem."

Herr Nilsson eldar på och anklagar nu Hjördis Levin för "sovjetisk nedrighet" när hennes framställning av husguden Freud inte faller herrn på läppen och till slut förvandlas den utpumpade moraldebattören till en liten ledsen gosse som suckar:

"Dock är jag övertygad om att hennes grundinställning kan bli rätt ödesdigert framöver, inte för det ena eller andra men väl för båda könen.

och snyftar:

"Nu står vi där med notan i nypan, en frihet som stavas ensamhet och barn som ofta far mer illa än vi vill låtsas om."

Dum får man väl inte kalla denne kulturelitist, men hur kommer det sig att han inte fattar någonting? Är det för att han är man?

Hans Nestius, Aftonbladets Sidan tre den 30 maj 1986.

Rubrik: "ALLA TYCKER OM SEX UTOM SEXFORSKAREN." Basta!

"Något mer subjektivt och ensidigt vinklat än den här framställningen får man dock leta efter. Allt går ut på att visa att vi karlar är ena riktiga svin och vållustningar som historien igenom förtryckt kvinnorna, på alla områden, och inte minst det sexuella.

Och kvinnorna har lurats, tubbats eller med tvång tvingats ställa upp på sexuella handlingar som de haft ingen eller liten glädje av, till exempel det traditionella samlaget."

Hjördis Levins syn på de Sade, Freud, Strindberg för att inte tala om hennes kritiska åsikter när det gäller "de stora sexualupplysarna" gör att Hans Nestius uppgivet suckar:

"Nej, det är inte lätt att känna igen sig för en gammal 60-talsliberal."

Han kan inte fatta hur Hjördis Levin kan underlåta att skriva om "kampen för fri abort" (ingick herr Nestius abortopinionen till Polen i den kampen?), "att kvinnan äntligen måste få bejaka sin egen sexualitet" (att det faktiskt rörde sig om en ganska ensam kvinnokamp och att den egna sexualiteten kanske formulerade sig i ett NEJ, bortser Hans Nestius från) och "kampen för de homosexuellas rättigheter" (som faktiskt än idag dominerar av männen).

Förmodligen uppfattar Hans Nestius sig själv som barrikadkämpe i dessa frågor, vilket i viss mån förvånar oss i kvinnorrörelsen, som numer ser honom gubbsjukt utforskande pornografins träskmarker.

Någon expert på kvinnlig sexualitet blir aldrig Hans Nestius, hur ivrigt han än förfäktar detta med hjälp av diverse forskningsrapporter:

"Jag tänker på Anita Hagstads dryga 500 40-åriga kvinnor, varav 72 procent uppger att de "vanligen" får orgasm vid samlag och 25 procent att de "ibland" får det. Och jag tänker på Lewin/Helmius 578 tonårsflickor som beskriver sina sexuella erfarenheter med ord som "skönt" (58 procent), "mysigt" (61 procent), "ömt" (61 procent), "mjukt" (53 procent), "spännande" (38 procent). Ord som "snuskigt", "äckligt", "tvungen", "obehagligt" fick bara ett par procent."

Jag och fler med mig tillåter oss att betvivla dessa rön. Det förhåller sig nämligen så, förstår herr Nestius, att i det spel de sex-liberala patriarkerna bedrivit ingår tesen, att sex tillhör livets högsta umberliga goda. Och om vi kvinnor inte strävar dit med full entusiasm, utan i våra sannfärdiga stunder erkänner för varandra att det kanske inte är så kul alla gånger, då är vi puritanska nuckor – eller än värre – abnorma individer. Hur som helst – riktiga kvinnor är vi inte. Och hur många av oss orkar stå emot den anklagelsen?

Härav följer att de forskningsrön Hans Nestius refererar med absolut säkerhet är falska. Så länge myterna lever, de må vara sex-liberala eller viktoriaiska – sexexpert blir man möjligen på sig själv eller på den person man lever länge ihop med. Om ens det, förresten.

Barbro Ström